

Art Katz: Daavidin sydän, osa4

[Art Katz: The Heart of David](#)

Kerran ateistina ollessani, kun minua kehoitettiin "kunnioittamaan isää ja äitiä", rehvastelin sanomalla, että he eivät "ansainneet" sitä - ikään kuin kunnioitus olisi jotakin hyvään suoriutumiseen liittyvää! Koska kunnioitusta ei ole sidottu ansioitumiseen, tiedän nyt, että siinä on jotakin tyypillisesti Jumalan suosittamaa. Meidän kykymme käsittää tämä - vastakohtana nykyiselle ajan hengelle - ei vaikuta ainoastaan kestävyyskäsityksemme, vaan kykyymme edustaa Jumalan valtakuntaa ja rakentaa sitä.

Saul siis lähti luolasta ja meni menojaan. Ja mitä tietä hän kulkikaan? Hän kulki murhaajan tietä. Hän toimi kuin omasta mielestään korvaamaton tyyppi, joka on omistautunut sellaisen miehen tuhoamiseen, jonka hän kokee uhkana omalle kuningasvallalleen. *Päästää tällainen mies livahtamaan käsistä on samaa kuin kerjätä omaa kuolemaa.* Ei ollut kyseessä mikään pikkujuttu, jos ajatellaan, mistä Daavidilla oli varaa luopua, sillä eihän siinä ollut yksistään panoksena hänen oma henkensä, vaan koko hänen kutsumuksensa ja kuningaskuntansa, jonka jatkuvuus oli hänestä riippuvainen. Todellakin koko messiaaninen sukupuu, jonka oli määrä huipentua Kristukseen, oli vaakalaudalla! Jos joku haluaa olla jalomielinen ja uhrata henkensä, niin hän varmasti voi niin tehdä - mutta entä siihen liittyvän palvelutehtävän tärkeys!

Daavidin osoittama arvonta Saulia kohtaan on vastakohtainen tämän ajan viisaudelle - yleensäkin viisaudelle, jonka mukaan maailma elää, viisaudelle jonka mukaan pitää huolehtia "eturivin ihmisistä" tekemällä kaiken, mikä vaan on sopivaa vankistamaan heidän asemaansa, jonka mukaan voidaan tarttua jopa väkivaltaisiin toimiin ja viime kädessä tehdä niin arvelematta. Emmekö me ole jopa evankeliumin palvelijoina hyväksyneet väkivallan, jota puolison hylkääminen merkitsee, turvaamalla ja suojelemalla muka sillä tavalla omaa "hengellistä työtämme"? Kuinka jotkut meistä ovatkaan voineet tehdä niin ja kuin vähäisen keskeytyksen jälkeen ottaa itselleen uuden ja entistä alamaisemman (ja paljon viehättävämmän?) puolison ja jatkaa sitten tärkeää palvelustyötä?

Seurakunta tuskin mutisee vastaan ja hetkellinen häiriö on kohta unohdettu ja hengellinen työ on taas entistä laajempien joukkojen suosiossa.

Kuinka voimme olla niin mielettömiä, että olemme jääneet jumiin kahden maailmoja syleilevän moraalisen viisauden välimaastoon? Mitä Daavidiin tulee, ongelma oli hetkellinen, mutta sen kaiku kantautui ikuisuuksiin asti ja pimeyden ja helvetin voimien on ollut pakko myöntää tappionsa. Avaruuden henkivaltojen viisaus on, että itsesuojelu on elämän ensimmäinen ja ilmiselvä periaate. Daavidin huoneen kuninkuus oli vaarassa kadota ikuisesti, kun Daavid teki äärimmäisen vapaan valinnan, kun hän oli äärimmäisen koetuksen hetkellä kiusauksessa tehdä "mitä hänen omasta mielestään näytti hyvältä". Koska kyseessä ei ollut, kuten ei ollut Iisakin tapauksessakaan, vain lyhyen ajallisen elämän turvaaminen, vaan kyseessä oli Jumalan antamat lupaukset, oli myös niiden toteutumiseksi luotettava Jumalaan eikä turvauduttava omaan lihan käsivarteeseen.

Tässä on kyseessä enemmän kuin vain vastaveto. Tässä on mies, joka ymmärtää että kunnian teot ja Jumalan teot kuuluvat yhteen. Hän piti asiat, jotka ovat Jumalan silmissä miellyttäviä, niin etusijalla, että vaikka hän olisi menettänyt henkensä, ei olisi jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin taipua. Daavid ei voinut edes oman henkensä puolustamisen nimissä sallia itselleen sellaista toimintaa, joka olisi ollut ristiriidassa Jumalan pyhyiden kanssa. Se on suurmiehen mentaliteettia. Siinä on tahdonvoimaa, joka kohoaa paljon maallisen, arkipäiväisen ja itsekkään yläpuolelle kurottamaan Jumalan kirkkautta kohti. (jatkuu)

Art Katz

Art Katz (1929-2007) oli messiaaninen kristitty ja toimi sananjulistajana kotimaassaan Yhdysvalloissa ja maailmanlaajuisesti. Artikkelit on käännetty hänen nettijulkaisustaan [Art Katz Ministries](#). Art Katz'in perintöä vaalii [Ben Israel Fellowship](#). Julkaistu luvalla.

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.